

jeg har derimod, endogsaa fra Modstanderes Side, hørt anerkendende Udtalelser om, hvorledes Kommunen er bleven styret. Det forekommer mig, at naar der foreligger saadanne Resultater, er det ikke nødvendigt, at man under Behandlingen af et Lovforslag som dette søger at fremkalde saa megen Socialistfrygt. Jeg tror ikke, der er nogen Grund dertil.

Min Stilling over for det foreliggende Lovforslag er den, at jeg vil bringe den ærede Regering min Tak, fordi den har forelagt det. Jeg vil tillige udtale mit Ønske om, at det maa lykkes Regeringen at gennemføre denne efter min Opfattelse for den store Befolkning saa betydningsfulde Reform, og at gennemføre den i den Skikkelse, hvori den nu foreligger. Det bliver maaske ikke nogen let Opgave. I hvert Fald tyde de Forhandlinger, der ere blevne førte om denne Sag i dette Ting, paa, at den her vil møde megen stærk Modstand. Men jeg nærer det Haab, at Regeringen i dette Spørgsmaal vil vise Udholdenhed og Fasthed, thi det er sikkert hævet over enhver Tvivl, at bag denne Sag staar det største Flertal af den danske Befolkning, og det vil sikkert med den største Sympati og Interesse følge Regeringens Bestræbelser for at gennemføre Forslaget. Det, som i særlig Grad giver dette Betydning, er efter min Opfattelse det, at det drager alle Lag af Samfundet ind under sit Omraade. Naar det bliver gennemført, er der ingen, som man kan sige staar udenfor, saaledes som Tilfældet er nu, saa vil enhver have Følelsen af at være Medlem af Samfundet og at have en Ret i Samfundet, og det, der er mere vigtigt, et Medansvar for Samfundets rolige og sunde Udvikling, jeg tror, at denne Ansvarfølelse vil vække Befolkningens Interesse for Almenvellet, den vil vække dens Kærlighed til Landet og vække dens Iver for at virke til Landets Bedste. Jeg hilser derfor dette Lovforslag med Glæde, jeg ser i det en Løftestang, hvorved Befolkningen kan arbejde sig frem til bedre og lysere Vilkaar end dem, hvorunder den nu lever. Det forekommer mig derfor, at man maa gøre alt for at gennemføre dette Forslag, det gaar sikkert ingen berettiget Interesse for nær.

Der er en Bestemmelse i Lovforslaget, jeg kunde ønske at gøre nogle enkelte Bemærkninger til, ikke fordi det er min Agt at søge den forandret, men fordi jeg mener, det kan være rigtigt, at den bliver paatalt ved denne Lejlighed. Det

er Bestemmelsen i § 1, som knytter den kommunale Valgret til en Skattecensus. Jeg havde troet, at vi, naar vi gik til denne store Reform, vi saa vare gaaede til den uden Skattecensus, jeg havde troet det, saa meget mere, som man ikke har fundet det nødvendigt at knytte Valgretten til Folketinget eller den almindelige Vælgerklassens Valg til Landstinget til nogen Skattecensus, og det maa dog erkendes, at Valgene til Rigsdagen ere lige saa betydningsfulde som Valgene til kommunale Raad. Behøver man derfor ikke Census der, forekommer det mig, at man heller ikke kan anse det for nødvendigt ved den kommunale Valgret. Man vil maaske indvende, at denne Census ikke betyder nogen Indskrænkning af Valgretten, idet man gør gældende, at alle betale Skat, og jeg skal erkende, at for det øvrige Lands Vedkommende kan det til Dels være rigtigt, idet man der har et saa lavt Skatteminimum, at vistnok de fleste kunne udrede det Skattebeløb, som kræves, men Forholdet stiller sig noget anderledes for Københavns Vedkommende. Her i København have vi et temmeligt højt Skatteminimum, et Skatteminimum paa 800 Kr., og dette medfører, at en hel Klasse, som dette Lovforslag ønsker skal opnaa Valgret, nemlig Tyendet, bliver udelukket derfra, hvorimod de i det øvrige Land vil have Udsigt til at opnaa Valgret. Det samme gælder om en stor Skare af Kvinder, der ernære sig dels ved Syning, dels ved Fabrikarbejde og lignende, ogsaa de ville være afskaarne fra Valgret. Jeg fremhæver ikke dette, fordi jeg vil søge Forslaget ændret, men fordi jeg gaar ud fra, at vi vel i den nærmeste Tid faar Spørgsmaalet om en Omordning af det københavnske Skattevæsen sat paa Dagsordenen, og at vi da ville kunne raade Bod paa det Misforhold, København ved det høje Skatteminimum kommer til at lide under.

Der er over for dette Lovforslag blevet rejst meget stærke Indvendinger, og Hovedindvendingen er vel den, at det ophæver den privilegerede Valgret. Man siger, det er de store Indtægter, der betale den store Skat, og derfor skulle de ogsaa have den store Indflydelse ved de kommunale Valg, ja, det er jo den gamle Historie om Pengemagtens privilegerede Stilling. Det er den Opfattelse, der ikke spørger, hvilke menneskelige Egenskaber besidde Vælgerne, men hvor stor en Pengesæk have de, og derefter skulle de klassificeres. Manden med den store Pengesæk og den lille Forstand kan blive privile-